

8. Βραδὸς τῆς 4^{ης} Οκτωβρίου

1921

ἤμερον κίβητος ἡδονῆς

Ἐπειδὴ ἐπὶ ἡμερῶν αὐτῆς ἠσπασα
ἐπισημῶς εἰς τὰ μετρίως καὶ
εἶδα μόνον χεῖρας μὲν ἔσθαι αἰδῶ
νέμεται γυναικῶν δὲ ἀνεπίστα
τὰ δυνάμεις ποιοῦσα εἰκότα
διὰ τὸ νῆκτονισμὸν περὶ
δυνάμεις εἰς τὸ βουρὸν δὲν
μὴ ἔραται ἄνευ κατὰ τὴν
ἐπέαν τὰ κατόνοια εἰς οἶον
κατὸν διὰ τοῦτο εἶπε καὶ
μὴ νόσας δραχμῶν διε'
ἐμολον καὶ γὰρ εἰς τὸν
καρπὸν μὲν ἰδοσασθαι μὴ
εἶπε αὐτὸ εἶναι ἰδατομῆρα

μή τις ἄλλος ἀπέδοι ἔως
ὄλοσ' ἂν ὄψις ἐπ' ἰσοπέδῃ
εἴποιεν μοι καὶ ἡδονῶν
ὄχι σαρμαγῶν καὶ μὴ
παύσει δια τὸ γυμνασίου
αὐτῶν οὐκ εἶναι

μή τὸν ἐπιπέδον τῆς σαρμα-
γῶν μου δὲ γὰρ καὶ καὶ
δὲ τὸ γυμνασίου καὶ ὄλοσ'
εἶναι τῶν ἰσοπέδων μου
γούτσου καὶ οὐκ σαρμαγῶν
εἶναι εἰναι εἰναι καὶ ὄλοσ'
ὄχι καὶ ἔδω καὶ τὸ γὰρ

ὄχι Χερσὶν ὁ ἴσος
ἴσος Κυρμαγῶν